

Så er det en politisk prioritering, hvordan man fordeler den. Det har spørgeren ret i. Det udestår. Men jeg er overordentlig glad for skattestoppet, og hver krone, man i øvrigt kan sikre, at borgerne kan få lov til at beholde yderligere ved at blive på arbejdet og ved at præstere en særlig indsats, er jeg også glad ved.

Så den profil, der er mulig, er også den profil, der er blevet gennemført. Altså det er det maksimalt mulige, der vil blive tale om, når man er ansvarlig med hensyn til det økonomiske råderum. Men udgangspunktet er skattestoppet, som Socialdemokratiet i sin tid startede med at sige var helt umuligt, det kunne ikke overholdes. Nu har vi altså overholdt skattestoppet, og vi skal også nok finde ud af over årene at gennemføre lettelser i personbeskatningen. Det er et klart sigte for os i regeringen, og det er også det, der fremgår af regeringsgrundlaget.

Jens Peter Verner sen (S):

Ja, nu har regeringen jo kun siddet godt et år, men uanset hvor vanskeligt ministeren har ved at indrømme det, så er sagen jo, at den eneste periode, man rent faktisk har haft et skattestop i vores land, er fra 1993-2001. Da steg skatterne ikke under ét.

Jeg går ud fra, at finansministeren er fuldstændig på det rene med, at det forholder sig sådan. Nu har vi så en situation med den nye regering, hvor man har højprofileret et skattestop, som jo dybest set kun er en definition, for skatterne stiger jo på masser af områder.

Det har jo også været nævnt her i Folketingsalen, hvor man har haft debatter, at skatterne stiger på masser af områder, men det er jo alene et definitionsspørgsmål, der gør, at man på nogle bestemte områder så har sagt, at der skal skatterne ikke stige på nuværende tidspunkt. At de så tilfældigvis falder hos mange af de mest velstillede er jo så måske tankevækkende, men på den anden side vel også helt i overensstemmelse med en VK-regerings synspunkter.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er veldefineret fra starten. Procenter er procenter. De stiger ikke. Promiller er promiller. De stiger ikke. En kroneafgift er en kroneafgift i kronebeløbet, og det kan ikke sættes op. Det er egentlig meget enkelt. Når man tidligere talte om skattetryk, var det finurlige jo, at man jo kan få skattetrykket til at falde, selv om den samlede beskatning stiger, hvis man vægter fra beskatning af personlig indkomst til beskatning over

afgifter, fordi afgifterne jo er indregnet som en del af bruttonationalproduktet. Det vil sige, at skattetrykket reduceres for hver gang, man flytter én krone i direkte beskatning til indirekte beskatning. Så man skal være meget varsom med at vurdere udviklingen i skattetrykket over årene. Her ligger forklaringerne på, hvorfor man kan få det til at falde et år, selv om det reelt stiger.

Jens Peter Verner sen (S):

Ja, det kan vi jo bruge meget tid på. Jeg vil godt sige, at det skattetryk, som det er beregnet ud fra, er OECD-modellen, altså de økonomiske samrådsorganisationers model, og lige bestemt den forklaring, som finansministeren giver, rykker stort set ingenting. Det ligger der faktisk svar på fra skatteministerens side.

Men det, som flytter, og det, som i øvrigt ændrer skattetrykket, ikke mindst på nuværende tidspunkt, er jo den ændring, man laver vedrørende den sociale pensionsordning, hvor man flytter den ene procent over til den enkelte person, i stedet for at lade den gå ind i fællesskabet, og så påvirker det skattetrykket, at det så betyder, at de mest velstillede, der tjener 1 mio. kr., tjener 400.000 kr. på det om året, mens rengøringskonen og deltidsansatte taber 50.000 kr. Det kan man jo så bare have med ved siden af.

Kl. 15.40

Men sagen er jo – og det er jo også det, som finansministeren ikke er glad for at sige – at den eneste periode, man reelt har haft et skattestop af længere varighed, er de 10 år eller næsten 10 år, hvor vi havde en socialdemokratisk ledet regering.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ja, det er jo en lang debat om udsving i de enkelte år. Vi kan gå ind og se på kommuneskatter og på amtsskatter og se, hvad det egentlig var, skattestoppet, hvis det skulle have virket over de år, ville have betydning.

Det er en hel anden drøftelse end den, som hr. Jens Peter Verner sen lægger op til, når man ser på udsvingene, hvor høj skatten var, også når man korrigerer for den indirekte virkning af at gå fra direkte beskatning til indirekte beskatning.

Det har ikke noget at gøre med OECD-regelsættet, for det er jo lige præcis her, man også definerer, hvad et skattetryk er. Når man tager det som en procentandel af bruttonationalproduktet, så er det helt klart, at jo mere man lægger ind